

In een vloek en een scheet

60^{IN} SECONDEN

In het aangeharkte leven van een dertiger met een vaste baan komen nieuwe ervaringen niet meer wekelijks aanwaaien. Dus toen ik laatst de kans kreeg om voor de allereerste keer een luier te verschonen, hoorde ik mezelf ineens ja zeggen. Die is diep gezonken, hoor ik u denken, maar het leek me nu eenmaal een betekenisvolle gebeurtenis. En inderdaad bleek er na afloop sprake van een duidelijk besef van voor en na – nooit meer zal ik helemaal dezelfde zijn.

De luier in kwestie zat, zoals u begrijpt, vol. Schouder aan schouder met mijn schoonzus – de moeder van de verantwoordelijke – volgde ik haar instructies. ‘Eerst schuif je de nieuwe luier er vast onder, kijk zó, met de plakkertjes daár. Wel die beentjes blijven vasthouden, gewoon met één hand ja, nee niet zo ver naar achteren, je vouwt mijn kind bijna dubbel.’ Terwijl ik de boerenmosterdachtige substantie wegveegde met vochtige doekjes, verwonderde ik me over twee zaken. Ten eerste de afwezigheid van walging bij mij. Een baby waar je eigen bloed doorheen stroomt doet kennelijk toch iets met je, als zelfs van zijn poep onschuld lijkt uit te gaan.

Ten tweede was er het totale gebrek aan interesse van dit kleine, naakte wezentje voor de ravage die hij toch echt zelf had aangericht. Zijn aandacht ging alle kanten uit, behalve daar waar onmiddellijke aandacht was vereist.

Het was niet moeilijk, misschien zelfs een beetje te makkelijk, om in deze ontkenning een metafoer te zien voor de toestand van de hele menselijke soort. Maar ik had geen zin om daar op dat moment over na te denken. Bovendien liet deze ravage zich eenvoudig uitwissen. In een vloek en een scheet – een variant van mijn moeder op een bekende uitdrukking die me hier op z’n plek lijkt – waren de billetjes weer smetteloos en zacht als rozenblaadjes. Tevreden keken we elkaar aan, mijn neefje en ik. Hij van een last verlost, zijn oom een ervaring rijker.

Oscar Spaans
oscar.spaans@mediahuis.nl



GETAL VAN DE DAG

2133

Petitie zero-emissiezone

Na Leiden, heeft ook Alphen aan den Rijn een actiegroep die de invoering van de zero-emissiezone probeert tegen te gaan. Een online petitie is inmiddels 2133 keer ondertekend.

Alphen wil per 1 juli 2026 dieselbusjes en -vrachtwagens verbieden in de zone tussen de Nn, Oostkanaalweg, Zegerbaan en De Hoorn. Ondernemers en inwoners vrezen voor ingrijpende financiële gevolgen als ze verplicht moeten overschakelen op uitstootvrij vervoer. Ook vinden ze het niet eerlijk dat buitenlandse vrachtwagens wel door Alphen mogen rijden.

De actiegroep 'Geen zero emissiezone Alphen' wil dat de gemeente stopt met de verdere voorbereidingen.

COLOFON Leidsch Dagblad

Hoofredacteur:
Corine de Vries, Jan 't Hart (adjunct) en Kelly van Hal (adjunct)

Secretariaat:
redactiesecretariaat@mediahuis.nl

Hoofdkantoor:
Mediahuis Nederland B.V.
Basisweg 30, 1043 AP Amsterdam
088-8242222.

Adverteren:
samenwerken@mediahuis.nl
Familieberichten:
familieberichten@mediahuis.nl
Rubrieksadvertenties:
speurders.nl

Rechtenvoorbehoud:
Alle rechten t.a.v. deze uitgave worden uitdrukkelijk voorbehouden en berusten bij Mediahuis Nederland B.V. Op het gebruik van deze uitgave is het bepaalde in de algemene gebruiksvoorwaarden van Mediahuis Nederland van toepassing: mediahuis.nl/gebruiksvoorwaarden.

Redactiechef: Marlies Vording

Regiokantoor:
Schuttersveld 9, 2316 XG Leiden,
071- 5356356,
redactie@leidschdagblad.nl

Krant niet ontvangen?
Geef dit direct door via mijn.leidschdagblad.nl
Hier regelt u ook een adreswijziging of een wijziging in uw gegevens of abonnement. U kunt ons ook een **WhatsAppbericht** sturen via 071 535 64 64. U kunt dit nummer niet bellen. Tip: sla dit nummer eerst op en open dan whatsapp op uw mobiele telefoon.

Online:
Website leidschdagblad.nl
Twitter [/leidschdagblad](https://twitter.com/leidschdagblad)
facebook.com/leidschdagblad

Raad voor de Journalistiek:
Leidsch Dagblad volgt de leidraad van de Raad voor de Journalistiek. Ga naar: rvdj.nl

© 2025 Mediahuis Nederland B.V.

FLORAHOLLAND 'Veel telers dreigen hierdoor te stoppen'

Gevecht tegen aangescherpte veilingregels

Hij is niet snel boos, maar nu wel. De 67-jarige Lex van der Zwet is het grondig oneens met de beslissing van Royal FloraHolland om per 1 januari 2027 alleen nog gecertificeerde bloemen te veilen. De teler uit Oude Wetering is niet gecertificeerd en ook niet van plan dat te worden. Net als veel andere kleine telers uit de Veen én de Bollenstreek weet hij. „Heel veel telers dreigen hierdoor te stoppen.”

Roza van der Veer

Oude Wetering ■ Lex van der Zwet teelt aan de Baan in Oude Wetering de zomerbloemen campanula, lysimachia en monarda in verschillende kleuren. Op dit moment staat de kas vol met hellebo-russen, in de kleuren wit en roze. „Dat kan niet echt uit, maar het geeft wat werk in de winter”, vertelt hij terwijl hij langs de potten met bloeiende planten loopt.

Zijn oogsttijd is vooral in de zomer, als hij de andere bloemen via FloraHolland voor de klok verkoopt. „Dat gaat prima. Ik ben geen grote kweker die zelf de verkoop kan regelen. Ik heb soms achttien blikken bloemen die naar zeventien verschillende kopers gaan. De veiling is voor ons een systeem dat goud waard is.”

Doorwerken

En zo had de Veense teler nog graag een aantal jaren willen doorwerken. Hij heeft dan wel de pensi-oengerechtigde leeftijd bereikt, maar bloemen telen is zijn lust en leven. Alleen ziet hij op dit moment de toekomst minder rooskleurig in. Dat komt doordat FloraHolland vanaf 1 januari 2027 alleen maar zogeheten Floriculture Sustainability Initiative (FSI) gecertificeerde bloemen wil hebben.

De bloemen van Lex, maar ook van honderden andere kwekers, zijn dan niet langer welkom. „Nu al staat er bij mijn bloemen een stempel met 'niet-gecertificeerd'. Dat vind ik al raar en negatief, maar nu worden we verplicht om wel te certificeren. Daar ben ik het niet mee eens. Dat zou op vrijwillige basis moeten, net zoals nu.”

Om het vereiste certificaat te

halen, moet een kweker op elke eerste dag van de maand onder meer doorgeven hoe het zit met energie-, water-, mest- en bestrijdingsmiddelengebruik. Ook moet er een paragraaf over werknemers inzitten waarvan de kweker, die twee 65-plussers in dienst heeft, niet weet wat hij daarmee moet. „We zijn kwekers, geen administrateurs. In de zomermaanden heb ik het te druk om dit elke maand te doen. En waarvoor? Als ik wat stouts wil doen, ga ik dat echt niet opschrijven. Bovendien, er wordt niet meer gerommeld in de tuinbouw en spuiten is echt geen hobby, hoor. Daarbovenop is in Neder-

land al veel verboden en je kunt veel middelen niet meer krijgen. We nemen elkaar gewoon beet met die certificering. Het gaat er alleen om dat het op papier allemaal klopt. Maar daar moet ik wel zo'n 2,5 mille voor betalen.”

Buitenland

Het steekt de Veense teler ook dat bloementelers in het buitenland vaak nog wel allerlei, in Nederland al jaren verboden, middelen mogen gebruiken en toch het vereiste certificaat kunnen halen. „Ze moeten aan de regels van het eigen land voldoen en ze hebben andere ziektes in Kenia of Israël is het argument. Maar als ze hier veilen, moeten ze aan onze regels voldoen, vind ik. Anders ben je met twee maten aan het meten.”

Dat de consument alleen gecertificeerde bloemen wil, waagt Van der Zwet te betwijfelen. „Maar zelfs als dat zo is, dan kan dit toch nog vrijwillig gebeuren? Als mijn gecertificeerde buurman een hogere prijs voor zijn bloemen krijgt, dan haal ik dat certificaat heus wel. Zo werkt het toch met een vrije markt?”

Stoppen

Hij hoort in zijn omgeving veel, vaak oudere en kleinere, telers die dreigen te stoppen nu certificering verplicht wordt. „Het doet mij echt zeer als ik hoor dat een 80-jarige teler van een mooi product, die 60 jaar lid is van de veiling, straks gaat stoppen. Dat zijn de kwekers die de veiling hebben opgebouwd, maar nu worden afgeserveerd. Vergeet niet dat juist die kleine kwekers bijzondere producten, de kers op de taart noem ik het maar, leveren. Ik schat dat straks dertig



Bloemenkweker Lex van der Zwet uit Oude Wetering: „We nemen elkaar gewoon beet met die certificering.”

FOTO HIELCO KUIPERS

FloraHolland: Kritiek geen reden voor uit- of afstel

De kritiek van de kleine kwekers is voor Royal FloraHolland geen reden om de verplichte certificering uit- of misschien zelfs af te stellen. De beslissing is genomen door de ledenraad en is nodig om draagvlak voor de bloemenproductie in Nederland te houden, zegt FloraHolland-woordvoerder Michel van Schie. „Als we nu zeggen dat het toch niet doorgaat, verliezen wij onze geloofwaardigheid. Bovendien zijn er afspraken gemaakt, zoals met de handel.”

Volgens de FloraHolland-

woordvoerder moeten kwekers nu al registreren wat ze bijvoorbeeld aan gewasbeschermingsmiddelen gebruiken. Diezelfde gegevens moeten ze straks digitaal invullen. „Maar daar gaan we toch naartoe in de toekomst, omdat we zo efficiënt mogelijk willen werken. We willen zo transparant mogelijk zijn, zodat we bij kritiek kunnen laten zien dat het middelen- en energiegebruik daalt.”

Hij wijst erop dat FloraHolland veel hulp geeft aan kleinschalige kwekers met een omzet onder de

250.000 euro. Ook kunnen kwekers die vooral op de klok veilen korting op hun veilingtarief krijgen als ze gecertificeerd zijn. Voorts komt er een aangepast schema voor kleine kwekers, wat effect heeft op de kosten voor certificering. „Buitenlandse aanvoerders moeten nu ook gecertificeerd zijn, want bijvoorbeeld in Kenia krijgen ze anders niet eens een exportvergunning.”

Van Schie erkent dat de kwekers in de prijsvorming weinig merken van wel of geen certificering.

procent van het assortiment verdwijnt. Het kost FloraHolland zeker 900 miljoen omzet als al die kwekers stoppen. Daarom gooi ik die knuppel maar in het hoenderhok.”

Niet alleen

Van der Zwet weet dat hij niet alleen staat in zijn protest. Naast andere Veense telers roert inmiddels ook in de Bollenstreek een groep kwekers zich via een besloten facebookgroep (kwekerstegen-

verplichtecertificering) Ook daar zien de veelal kleinere kwekers weinig heil in de verplichte certificering.

Een betrokken teler die niet met zijn naam in de krant wil: „FloraHolland heeft vijf argumenten voor verplichte certificering, zoals hogere prijzen, geen negatieve publiciteit meer, kwekers onderscheiden zich, Europese regels en de handel/consument wil het. Dat klopt allemaal niet, want de consument heeft geen flauw idee, nega-

tieve publiciteit was er toch nog, Europese regels zijn er alleen voor hele grote kwekers en straks is er geen onderscheid meer. We zien dat 95 procent van de telers tegen is en als het doorgaat, gaan er heel veel stoppen.” Hij wijst erop dat ook onder grotere telers de onrust toeneemt, want zij moeten in 2026 al aan de regels voldoen. „Maar ze gaan bij FloraHolland gewoon door.”

Van der Zwet gaat ondertussen begin maart in gesprek met de

ledenraad over de verplichte ingangsdatum. Hij heeft ook al brieven richting directie gestuurd, maar zonder succes. Hij hoopt dat meer Veense telers de tijd nemen om in gesprek te gaan. „Ik wil die datum van tafel hebben. Dat is al eerder gebeurd, dus het kan best weer. Ik wil gewoon dat ze luisteren naar de kleine kwekers die in de ledenraden ondervetegenwoordigd zijn. Hoe dat kan? De ledenraad vergadert overdag en dan zijn wij aan het werk.”